

F. t. l. om miljøbeskyttelse.

ninger til andet end landbrugsformål, og som omfatter mere end 1.000 indbyggere, ved kommunalbestyrelsens foranstaltning tilvejebringes en byplan. Denne byplanligt opfyldes ifølge praksis ved tilvejebringelse af dispositionsplaner, som efter loven forudsættes at udgøre kommunens administrationsgrundlag vedrørende bebyggelsesregulering. Dispositionsplanen har ingen bindende virkning over for borgerne, men forpligter kommunen til at følge planen op, bl. a. ved fastlæggelsen af byggeområder i kommunens bygningsvedtægt og ved udarbejdelse af bindende detailplaner (partielle byplanvedtægter), især hvis borgerne ønsker at fremme projekter i strid med dispositionsplanen. Både dispositionsplaner, byplanvedtægter og bygningsvedtægter skal godkendes af boligministeriet, og byplanvedtægterne tinglyses på de berørte ejendomme.

Formålet med denne godkendelsesordning er dels at opnå koordination med anden planlægningsvirksomhed, dels at få en rimelig standard af planerne og endelig at varetage hensynet til borgernes retsbeskyttelse.

I dispositionsplanen fastlægges byens trafikstruktur, vækstretninger, udviklingsplaner m. v., og der foretages en opdeling af det således fastlagte byområde i områder til ren boligbebyggelse, erhvervsbebyggelse, offentlige arealer, sommerhusbebyggelse m. v. Dispositionsplaner har bl. a. til formål at nedbringe de forureningsmæssige — herunder støjmæssige — gener til et minimum.

Man kan i dispositionsplaner forebygge genevirkninger f. eks. ved at udlægge industriområder behørigt adskilt fra boligområder samt ved at fastlægge afstande mellem stærkt befærdede veje og boligbebyggelse.

I byplanlovens § 1, stk. 3, anføres, at byplaner skal indeholde bestemmelser til sikring af en hensigtsmæssig og tilfredsstillende ordning af de fremtidige vej- og bebyggelsesforhold. Dette uddybes i § 2, stk. 2, pkt. 1-9, hvorefter byplaner bl. a. kan indeholde bestemmelser om beliggenheden af veje, jernbaner, offentlige bygninger og anlæg, f. eks. flyvepladser, samt beliggenheden og arten af bebyggelsen.

I den af boligministeriet udarbejdede standardbyplanvedtægt, der anvendes som vejledning ved udarbejdelse af partielle byplanvedtægter, er det flere steder angivet, at vedtægten bl. a. tjener til at beskytte mod forurening, jfr. f. eks. formulering 3 (forbud mod udøvelse af luftforurenende eller støjende virksomhed i boligområder).

Et af formålene med loven om by- og landzoner er ifølge § 1 at sikre, at bebyggelsen ikke sker i strid

med hensynet til befolkningens rekreative interesser og bevarelsen af landskabelige værdier. Ifølge loven er hele landet inddelt i byzoner, sommerhusområder og landzoner. Afgrænsningen foretages i bygnings- og byplanvedtægter samt i byudviklingsplaner. Byzonerne afgrænsning skal løbende revideres, således at der derved tages hensyn til byernes ekspansion og til, at et tilstrækkeligt udbud af byggegrunde er til stede. Vedrørende afgrænsningen af byzonerne anføres i boligministeriets cirkulære nr. 273 af 27. december 1969 om by- og landzonenloven, pkt. 10, stk. 2, at inddragelsen af nye byzoner må ske på grundlag af de ovenfor nævnte kommunale dispositionsplaner.

I cirkulærets pkt. 10, stk. 4, henledes opmærksomheden på, at grænsen for en byzone almindeligvis bør drages i en sådan afstand fra lufthavne, motorveje og veje med større gennemgående trafik, som er nødvendig for at undgå, at bebyggelsen påføres særlige støjulemper. Disse principper skal også finde anvendelse ved afgrænsningen af sommerhusområder, jfr. cirkulærets pkt. 26, stk. 4.

Karakteristisk for de ovenfor omtalte love er, at de heri indeholdte regler i et ikke ubetydeligt omfang tager sigte på spørgsmål med relation til foreningsbekæmpelse, herunder beskyttelse mod sundhedsfare og uhygiejniske forhold i almindelighed.

Ved siden af sådanne regler, hvis omfang i øvrigt nu er udvidet gennem vedtagelsen i forrige folketingssamling af en række særlove, findes der imidlertid tillige spredt i lovgivningen en række singulære bestemmelser med samme hovedsigte. Dette gælder således f. eks. *færdselslovens § 49*, hvorefter et motordrevet køretøj skal behandles således, at det ikke forvolder uforvunden støj eller unødigt udvikler røg, damp eller gasarter.

Ifølge *luftfartslovens § 9* kan ministeren for offentlige arbejder med henblik på at *afbøde* støjgener fastsætte krav, hvis opfyldelse er en betingelse for luftfartøjets registrering. I henhold til § 6 i *lov om offentlige veje* kan ministeren for offentlige arbejder endvidere fastsætte almindelige regler og normer for bl. a. vejenes forhold til omgivelserne, hvorved man også har haft foranstaltninger til bekæmpelse af støj og anden forurening for øje.

I henhold til *saltvandfiskerilovens § 4*, stk. 1, nr. 1 og 2, må udledning af kemikalier m. v. ikke finde sted uden tilladelse fra fiskeriministeriet, nu ministeriet for forureningsbekæmpelse, såfremt udledningen kan forårsage ulemper for fiskeriet eller gøre bundforholdene uegnede til fiskeri.

Endvidere indeholder f. eks. *normalpolitivedtægten*